

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14747/2022
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весна Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Трајковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Радисављевић, адвокат из ... и ВВ из ..., сада непознатог пребивалишта и боравишта, чији је привремени заступник Војислав Виденовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1307/21 од 31.05.2022. године, у седници већа одржаној 29.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1307/21 од 31.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 411/2020 од 09.11.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба према туженом ВВ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 7.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 01.10.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом ВВ накнади трошкове паричног поступка у износу од 111.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1307/21 од 31.05.2022. године, укинута је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке и пресуђено тако што је делимично усвојен тужбени захтев, обавезан тужени ББ да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 7.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са затезном каматом према Закону о затезној камати од 07.08.2018. године, као дана подношења тужбе до исплате, док је одбијен као неоснован, захтев за исплату затезне камате за период од 01.10.2016. године до 06.08.2018. године. Обавезан је тужени ББ да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и другостепеног паричног поступка у износу од 196.950,00 динара, са законском затезном каматом од извршности

пресуде до исплате. Обавезан је тужилац да привременом заступнику туженог ВВ, адвокату Војиславу Виденовићу на име трошкова заступања исплати износ од 73.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија туженог ББ није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, тужилац је у новембру 2015. године од свог послодавца „Железнице Србије“ а.д. Београд по правноснажној пресуди по основу накнаде из радног односа примио динарска средства у износу од око 2.000 евра, која је хтео да размени за евре у мењачници „ВВ“ у ... у којој је затекао ГГ, као и туженог ББ кога је познавао, јер су живели у суседним зградама. Тужени ББ није био запослен у мењачници, али га је тужилац стално виђао у мењачници, па је сматрао да је ортак са ВВ, кога тужилац није виђао у мењачници. Тужени ББ му је том приликом рекао да може оставити динаре у мењачници ако му еври не требају одмах, а да ће му после 10-15 дана дати евре по повољнијим условима, на шта је тужилац пристао. Након 10-ак дана тужилац је свратио у мењачницу да би узео 2.000 евра, али му је тада ГГ рекао да ако би имао укупно 10.000 евра и омогућио њему и ББ да се у мењачници служе тим новцем частили би га месечно 200 – 300 евра. Тужилац тада није ништа одговорио ГГ, већ се након тога мобилним телефоном чуо са туженим ББ и ББ је то потврдио тужиоцу. Тужилац је након тога, сматрајући да је договор постигао са туженим ББ кога је познавао, а не ГГ, 09.11.2015. године подигао у „Banca Intesa“ а.д. Београд износ од 8.000 евра, однео их у мењачницу и новац предао ГГ који је тада био присутан у мењачници. О томе није сачињен писани уговор, већ само усмени уговор тужиоца са туженим ББ. У наредних годину дана тужиоцу је ГГ исплаћивао месечне износе од по 200 – 300 евра на име награде, односно части. Након тога ГГ је извршио самоубиство. На сахрани ГГ тужилац је упитао туженог ББ шта ће бити са његовим новцем, а тужени ББ је тада одговорио тужиоцу да се мало стрпи, да ће мењачница у којој тада није било новца почети са радом и да ће му тужени ББ вратити новац. ВВ је убрзо продао мењачницу и отишао у иностранство. Тужилац је припремио бланко признаницу - потврду и дао је туженом ББ да је попуни и наведе у ком року ће вратити тужиоцу дуговани износ. Тужени ББ је узео признаницу и рекао тужиоцу да ће се о томе консултовати са својим адвокатом, па је након извесног времена саопштио тужиоцу да не жели да потпише признаницу.

Тужилац је на последњем рочишту за главну расправу пред првостепеним судом повукао тужбу у односу на туженог ВВ и смањио тужбени захтев са 10.000 евра на 7.000 евра, у динарској противвредности са каматом, урачунавајући износ од 3.000 евра као враћени део дуга.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално право из одредбе члана 557. Закона о облигационим односима у вези члана 277. и 324. истог Закона и оценио да је тужбени захтев основан и туженог ББ обавезао на исплату новчаног износа од 7.000,00 евра, са затезном каматом од дана

подношења тужбе, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Неосновано се ревизијом указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП, јер је другостепени суд читањем доказа изведеним пред првостепеним судом и извођењем доказа на расправи одржаној пред другостепеним судом, употпунио чињенично стање и уз образложену оцену доказа утврдио све битне чињенице за правилну примену материјалног права и одлуку о изјављеној жалби.

Оценом исказа странака и саслушаних сведока другостепени суд је утврдио да је тужилац управо са туженим ББ, кога је познавао, постигао усмени договор да се тужени ББ и сада пок. ГГ једно време у мењачници „ВВ“ служе тужиочевим новцем (најпре са 2.000 евра, а потом са још 8.000 евра), а да заузврат тужиоца часте месечно са 200 – 300 евра, по ком основу је тужиоцу до смрти ГГ дат износ од 3.000 евра, који је тужилац урачунао у укупан износ дуга и утолико смањио тужбени захтев на преосталих невраћених 7.000 евра. Тужени који је у поступку оспоравао да је са тужиоцем постигао договор о позајмици новца, такву тврдњу према правилима о терету доказивања није доказао. Ово тим пре што тужени није одмах одбио да попуни и потпише бланко меницу када му је тужилац признаницу предао са захтевом да тужени ББ у њој наведе рок у ком ће вратити тужиоцу дуговани износ, какав след догађаја би једино био очекиван да дуг туженог ББ према тужиоцу није настао, односно да је позајмљени новчани износ враћен, већ је признаницу узео и тек по консултацији са адвокатом тужиоцу саопштио да не жели да је потпише. Стога се по оцени Врховног суда, у одсуству доказа за супротну тврдњу, закључак другостепеног суда о постојању облигационо-правног односа између тужиоца, као зајмодавца и туженог као зајмопримца, наводима ревизије не доводи у сумњу. Такође, ни осталим, наводима ревизије, које је Врховни суд ценио, не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**